

Prince Siddhartha - The Story of Buddha
by Jonathan Landaw & Janet Brooke

2. A Holy Man's Visit

With great rejoicing, King Shuddhodana greeted his Queen and his new son. Splendid festivals were held and the whole kingdom was decked in beautifully colored banners. It was a time of great happiness and peace. There was so much gladness everywhere that his parents decided to name the Prince "Siddhartha", which means "the one who has brought about all good".

Now the wise men made new predictions about the baby. "O King," they said, "the signs of the Prince's birth are most favorable. Your son will grow up to be even greater than you are now!" This news made the King very proud. "If these wise men are correct," he thought, "my son, Prince Siddhartha, may one day be the ruler not only of my small kingdom, but perhaps of the entire world! What a great honor for me and my family!"

In the first few days after the his birth, many people came to the palace to see the new baby. One of the visitors was an old man named Asita. Asita was a hermit who lived by himself in the distant forests, and he was known to be a very holy person. The King and Queen were surprised that Asita would

Агь Сиддхарта буюу Буддагийн цадиг
Орчуулсан Б. Дамдин

2. Мэргэн арш морилсон нь

Хөл газар хүрэхгүй болтлоо баяссан Шуддходана хаан, хатан шинэ мэндэлсэн нуган үр хоёроо баяр баярын дээдээр угтав. Их цэнгүүн үүссэн вант улс тэр аяарья олон өнгийн туг хиурт умбажээ. Энэ бол энэхүү зол жаргал, амар амгалангаар төгөлдөр цаг үе болж, газар сайгүй их баяр баясгалан бялхаж, эцэг эх нь шинэ мэндэлсэн агьдаа хамаг тусыг бүтээгч гэсэн утгатай Сиддхарта хэмээх нэр айлдав.

Мэргэд шинэ хөвүүний төөргийг үзээд “Хаан эзэн минь ээ. Агийн мэндлэх үеийн олон шинж нь юутай гайхамшигтай. Хүү тань өсөөд эдүүгийн таны суу алдраас ч давж гарах юм байна” хэмээснийг сонсоод Хаан үлэмж баясчээ. Хаан сэтхирүүн: “Мэргэдийн төлөг үнэн аваас миний хөвүүн сиддхарта хожмын нэгэн өдөр миний өчүүхэн вант улсыг захираад зогсохгүй даян дэлхийг эзэлсэн их хаан ч болох юун магад. Манай удам хийгээд миний хувьд юутай их завшаан!” хэмээн таалав.

Агийг мэндэлснээс хойшхи хэд хоногт түүний дүрийг үзэхээр үй олон хүн ордонд бараалхав. Эл олон зочдын нэг нь Асита нэрт өвгөн ажгуу. Тэрбээр алсын аглаг ойд бясалгал үйлдэн суудаг мэргэн арш бөгөөд аглаг ойн орноосоо гарч ордонд морилсонд Хаан, хатан хоёр нэн

leave his forest home and appear at their court, "We are very honored that you have come to visit us, O holy teacher," they said with great respect. "Please tell us the purpose of your journey and we shall serve you in any way we can."

Asita answered them, "I thank you for your kind welcome. I have come a great distance to visit you because of the wonderful signs I have recently seen. They tell me that the son recently born to you will gain great spiritual knowledge for the benefit of all people. Since I have spent my entire life trying to gain such holy wisdom, I came here as quickly as possible to see him for myself."

The King was very excited and hurried to where the baby Prince lay sleeping. He carefully picked up his son and brought him back to Asita. For a long time the holy man gazed at the infant, saying nothing. Finally he stepped back, looked sadly up at the sky, sighed heavily and began to cry.

Seeing Asita weep, the King and Queen became very frightened. They were afraid that the holy man had seen something wrong with their child. With tears in his eyes, the King fell to his knees and cried out, "O holy teacher, what have you seen that makes you weep? Didn't you and all the other wise men say that my son was born to be a great man, to gain supreme knowledge? But now, when you look at my baby you cry. Does this mean that the Prince will die soon? Or will something else very terrible happen to him? He is my only child and I love him dearly. Please tell me quickly what

гайхаж, "Хутагт багшаа, манайхыг гийгүүлэн морилж ирсэн тань бидний хувьд юутай их зол баяр вэ" хэмээн хүндлээд, "Юуны тул та морилж ирэв ээ? Та тавтай саатна уу!" хэмээв.

Асита хариу соёрхохдоо: "Талархан угтсанд гялайлаа би. Алсын замыг туулж ирсний учир нь саяхан надад үзэгдсэн олон онцгой сайхан шинж тэмдэг болой. Сая танайд мэндэлсэн хөвүүн хамаг амьтны тусын тулд билэг билгийн зүйрлэшгүй их чадлыг олох нь хэмээцгээж буй. Би бүхий л насаараа тийм гэгээн билгийг олох гэж зүтгэсний тул танай хөвүүнийг өөрийн биеэр үзэхээр яаран зорьж ирлээ" хэмээв.

Хаан туйлаас сандран, нойрсож буй агь руу дөтлөн очиж, хянамгайгаар өргөн тэвэрч, Аситад авчирч үзүүлэв. Арш юу ч эс өгүүлэн нялх агийг их л удаан ажиж, тэгээд гэдрэг ухран, тэнгэр өөд харуусангуй халиагаад / хараад / гүн амьсгал авч, мэлмэрүүлж гарлаа.

Аситагийн хайлахыг хараад Хаан, хатан хоёр үнхэлцгээ хагартал айж, хөвүүнд муу юм тохиолдох нь гэж зүрх шимширцгээв. Нулимс мэлмэрүүлсэн Хаан өвдөг сөхрөн "Ай, хутагт багш аа, Та юунд ийн хайлна вэ? Олон мэргэд та бүгд миний хөвүүнийг агуу их хүн болж үлэмжийн их эрдэм чадлыг олно гэсэн бус уу? гэтэл эдүгээ хөвүүнийг минь хараад уйлан хайлж байдаг. Энэ чинь хөвүүн маань удахгүй нас нөгчих нь гэсэн үг үү? Эсвэл үүнд маань тун золгүй явдал таарах нь уу? Энэ маань миний ганц хөвүүн бөгөөд би элэг зүрхнээсээ хайрладаг юм" хэмээв.

you have seen, for my heart is shaking with sadness and fear."

Then with a very kind look, Asita calmed the new parents and told them not to worry. "Do not be upset," he told them. "I am not crying because of something bad I saw for the Prince. In fact, now that I have seen your son, I know for certain that he will grow up to be more than just a great man. There are special signs that I have seen on this child - such as the light that shines from his fingers - that tell me he will have a glorious future.

"If your son decides to stay with you and become a king, he will be the greatest king in history. He will rule a vast realm and bring his people much peace and happiness. But if he decides *not* to become a king, his future will be even greater! He will become a great teacher, showing all people how to live with peace and love in their hearts. Seeing the sadness in the world he will leave your palace and discover a way to end all suffering. Then he will teach this way to whoever will listen.

Тэр даруй Асита шинэ аав, ээж хоёрыг тааламжтай халиаж тайтгаруулаад, “Бүү балмагд, бүү санаа зов” хэмээн өчив. “Би агийн талаар ямар нэгэн муу совин татаад уйлж унжсан юм биш. Үнэнээр нь хэлбэл эдүгээ танай хөвүүнийг хараад, энэ хөвүүн зүгээр нэг агуу их хүн болоод зогсохгүй түүнээс их давж гарах нь гэдгийг баттайяа мэдэж авлаа. Энэ хөвүүнд олон онцгой шинж байгааг би ажлаа. Тухайлбал гарын хуруунаас нь гэгээ цацарч байгаа нь түүнийг гайхалтай ирээдүй хүлээж байгааг өгүүлж байна. Хэрэв хөвүүн та нартай хамт байгаад хаан болохыг хүсвэл урьд хожид гараагүй ихийн их хаан болно.

Хөвүүн бээр уудам их улсын хаан орноо сууж, хүн арддаа амгалан жаргаланг эдлүүлнэ. Хаан болохыг эс хүсэх аваас хөвүүнийг улам их ирээдүй хүлээж байна. Тэрбээр агуу их багштан болж, хамаг амьтанд сэтгэл зүрхэндээ энх амгалан, энэрэл хайрын дээдийг агуулж амьдрахын арга ухааныг заах болно. Ертөнцийн гуниг гутралыг үзээд тэрбээр хаан таны орд харшийг орхин одож, хамаг зовлонг гэтлэхийн замыг нээнэ. Тэгээд энэ замаа, үгийг нь сонсохыг хүсэх хүн бүрт заан соёрхох юм байна” хэмээгээд бас өчрүүн.

"No, dear King and Queen, I was not crying for the child. I was crying for myself. You see, I have spent my whole life looking for the truth, searching for a way to end all suffering. And today I have met the child who will someday teach everything I have wanted to learn. But by the time he is old enough to teach, I shall already have died. Thus, I shall not be able to learn from him in this life. That is why I am so sad. But you, O fortunate parents, should not be sad. Rejoice that you have such a wonderful child."

Then Asita took one long, last look at the child, and slowly left the palace. The King watched him leave and then turned towards his son. He was very happy that there was not danger to the Prince's life. He thought, "Asita has said that Siddhartha will become either a great king or a great teacher. It would be much better if *first* he became a king. How proud I would be to have such a famous and powerful son! Then, when he is old like Asita, he can become a holy teacher if he wants."

So, thinking like this, King Shuddhodana stood happily with his baby in his arms, dreaming of the fame that his son would someday have.

Used with permission of the author, Jonathan Landaw

“Эрхэм дээдэс хаан, хатан минь ээ, би танай хөвүүний тухайд бус өөрийгөө бодоод нулимсаа унагасан юм шүү. Миний бие үнэнийг эрэн, хамаг зовлонг арилгах зам мөрийг хайж бүхэл амьдрал, нэгэн насаа барж байгааг минь та бүгд мэдэх биз ээ. Энэ өдөр би насан туршдаа мэдэхийг хүссэн юм бүрийг маань зааж айлдах хувьтай танай хөвүүнтэй учирлаа. Харамсалтай нь хөвүүнийг ном тавих насанд хүрэхэд би номын авшиг хүртэж чадахгүй ажээ. Чухам үүнд л би харуусан гашуудна. Харин азтай аав, ээж та хоёр харуусах юун! Ийм сайхан хөвүүнтэй болсондоо бахархан таалагтун” хэмээгээд.

Асита хутагт эцсийн удаа их л тайвнаар хөвүүн дээр хараа талбиад ордноос аажуухан гарч одлоо. Хаан бээр аршийг үдээд хөвүүн өөдөө эгэв. Хан хүүгийн амь насанд аюул занал үгүйг мэдээд хааны сэтгэл нэн тайтгарчээ. Тэрбээр сэтхирүүн: “Сиддхарта хөвүүн их хаан эсхүл их багштан болно хэмээн Асита арш айлдлаа. Нэгдэх нь буюу их хаан болбол нэн сайнсан. Тийм алдартай сүр хүчин төгөлдөр хүүтэй болох нь миний хувьд юутай их бахархал. Тэгээд хожимдоо өөрөө хүсэн таалбал Асита арш лугаа адил насан өндөр болохоороо хутагт болж болох юм” хэмээн бодлоо.

Ийн сэтгээд Шуддходана хаан хожмын нэгэн өдөр хөвүүний хүртэх өндөр суу алдрыг төсөөлөн хөвүүнээ тэврэн сэтгэл тэнүүн зогсном!!